

La regressió del delta de l'Ebre supera els pitjors auguris durant el primer quart de segle

L'increment del nivell del mar està arribant a 5 mil·límetres anuals enmig d'un clima tropicalitzat

Terres de l'Ebre Redacció / ACN

El primer quart del segle XXI ha dissipat els dubtes i l'escepticisme sobre el canvi climàtic, i el delta de l'Ebre n'ha sigut un dels principals àmbits de constatació. Si a principis de segle els canvis se començaven a percebre, ha sigut durant els anys posteriors quan les evidències han esdevingut inqüestionables, fins al punt que s'ha generat l'activitat científica i la innovació tecnològica per a **"trobar les eines d'adaptació"** des del Delta i les Terres de l'Ebre, destaca el director del Centre de Resiliència Climàtica d'Eurecat, Carles Ibáñez.

A banda d'Eurecat, treballen per a incrementar la resiliència del Delta organismes com l'IRTA, l'Observatori de l'Ebre o la URV, un **"teixit de recerca i innovació"**, en paraules d'Ibáñez, per a entendre millor què està passant i trobar solucions per a adaptar-s'hi. Una activitat que també ha permès atraure i retindre talent jove al territori. **"Esta percepció de la recerca vinculada a la realitat del territori és important i pot aju-**

dar a millorar les activitats econòmiques", ha defensat Ibáñez.

Els resultats obtinguts pels investigadors són aclaparadors. Si fa 25 anys preocupava que el nivell del mar augmentés uns dos mil·límetres, **"ara ja estem arribant als cinc mil·límetres cada any"**. A part

de perdre platja, a la pràctica suposa més quantitat d'aigua a bombear als arrossars, tempestes marines devastadores i sense precedents —com el Gloria—, una sequera inèdita que va obligar, per primera vegada, a restringir l'aigua de reg al Delta, constants i violentes gotes

fredes, o onades de calor tan greus que maten el cultiu aquícola i **"afecten tota la biodiversitat, la salut humana, el mateix cultiu de l'arròs i la pesca"**. El clima deltaic s'ha **"tropicalitzat"**.

Segons insistix el director del Centre de Resiliència Climàtica de

Catalunya, la situació ha acabat sent **"més greu"** del que es preveia fa un quart de segle. Apunta, de fet, que es tracta d'un escenari **"pitjor"** entre els previstos a principis del segle XXI, tot i que l'acceleració de l'emergència climàtica **"també s'havia augurat"**. **"No tot és culpa del canvi climàtic. Això és molt fàcil com a excusa. Hi ha una part de mala gestió i una gestió millorable dels recursos naturals"**, sosté, amb referència a l'aigua.

MANTINDRE L'ARRÓS I EL DELTA

Amb l'objectiu de mantindre el Delta en un estat semblant a l'actual, Ibáñez defensa que cal conservar els espais naturals i també el cultiu de l'arròs reduint les emissions de carboni i perseguint la neutralitat climàtica. Avisa que si s'acaba substituint per altres conreus o activitats humanes més agressives, pot ser catastròfic per al Delta. Per això treballen en un esquema de crèdits de carboni com a incentiu per als arrossaires, dins del projecte Bioresilmed. **"Pot ajudar a garantir, amb un petit canvi de pràctiques, una aportació de diners al sector que pugui permetre mantindre el cultiu"**, assenyala el científic. Ibáñez sosté també que les investigacions dels últims 25 anys han constatat que la millor resposta del front litoral amb zones de platja més amples i aigüamolls davant situacions d'emergència (com el Gloria) redun- da en menys desperfectes. La restauració del sistema costaner és **"una franja de seguretat"** en temporals marins i com a franja de protecció exterior és la més adient, segons defensa Ibáñez.